

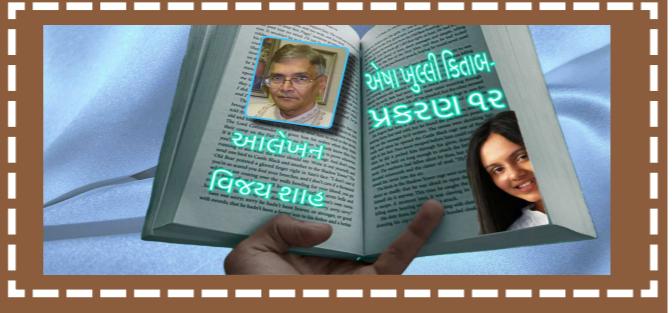

તંત્રી લેખ

અસહિષ્ણુતાની હંડ

ભારતીય મુસલમાનોને લઈને મગરનાં અંચું વહાવવા અને હાલમાં જ પયગબર મોહમદ સાહેબને લઈને કરવામાં આવેલ ટિપ્પણીઓનો બધાને આકાશ માથે ઉદાવવા અને ઈસ્લામી જગતને ભારત વિરુદ્ધ ઉંડકેનારા પાકિસ્તાન પોતાને ત્યાં લઘુમતીઓનું કેવી રીતે દમન કરી રહ્યું છે, તેનું તાજું ઉદાહરણ છે કરાચીમાં એક મંદિરમાં કરવામાં આવેલો હુમલો. આ હુમલા દરમયાન પ્રતિમાનોને તોડી નાપવામાં આવી, સાથે જ લૂંટકાપ પણ કરવામાં આવી. પાકિસ્તાનમાં જોકે આ કોઈ નવી વાત પણ નથી. ત્યાં લઘુમતીઓ અને વિશેષ રૂપે હિંદુ છોકરીઓનું અપહરણ કરીને તેમને પહેલાં જ બરદસ્તી મુસલમાન બનાવવામાં આવે છે અને પછી છાળ-બળના સહારે તેમના અપહરણકાર્તા સાથે જ તેના નિકાલ કરાવી દેવાય છે. તેમાં પોલીસ, પ્રયાસનથી માંડીને અદાવતો સુધી એ તત્ત્વનો સહયોગ કરવા માટે તત્ત્વ રહે છે, જે આ છોકરીઓનું અપહરણ કરે છે. એવા કિરસાનમાં પાકિસ્તાન સરકાર કાં તો ચૂપ રહેંદું પંદંત કરે છે કે પછી એવા જ બરદસ્તી નિકાલને કરવાંથી મુલ્લાઓની જે મ અલ્લાહની મરજી ગણવીને હાથ ડીચા કરી લેવાય છે.

પાકિસ્તાનમાં જે રીતે હિંદુઓ, શીખો અને ઈસાઈ છોકરીઓનું અપહરણ અને જ બરદસ્તી નિકાલ સામાન્ય વાત છે, એ જ રીતે તેમના ધર્મસ્થળો પર હુમલા પણ સામાન્ય છે. હિંદુઓ પત્રે વૃદ્ધાને કારણે અધિક ખાસ કરીને નિશાના પર રહે છે. સ્થિતિ કંટલી ભ્યાવહાર છે, તેને એના પરથી સમજી શકાય છે કે થોડા સમય પહેલાં જ્યારે બેબર પાલાનાખ્યામાં એક મંદિર બાળનારા પર અદાવતે દંડ ફટકાર્યો હતો તો તે દંડ હિંદુઓએ જ ભરવો પડ્યો હતો. આ અંધેરગઢા એટલા માર્દ થઈ, કરણ કે હિંદુઓને ધમકાવીને તેમના પર એ દબાગ બનાવવામાં આવ્યું કે શાંતિ જ્ઞાની રાખીની હોય તો બહેની એ જ રહેણે કે દોષીઓ પર લગાવવામાં આવેલ દંડ તોણે ખુદ ભરી દે. તેમણે એંદું કરવું જ પડ્યું. પાકિસ્તાનમાં અહમદિયા, ઈસાઈઓની સાથે હિંદુઓએ અને શીખોના ઉત્પીડનાનો સિલબિલો લાંબા સમયથી ચાચું છે, પરંતુ ના તો વિશે સમુદ્દર તેના પર ધ્યાન આપવા ત્યારે હેઠળ કે ના એ ઓઝાઈસી એટલે કે ઈસ્લામિક સહયોગ સંગઠન, જે પાકિસ્તાનના ઇશારે ભારતની બાધાતોમાં બિનજરૂરી દખલ કરવા તત્ત્વ રહે છે. ગત દિવસોમાં ઈસ્લામી દોષોમાં જે ભારત વિરોધી માલોલ જીવો કરવામાં આવ્યો, તેમાં પાકિસ્તાનની તો એક મોટી ભૂમિકા હતી જ, સાથે જ અઓઝાઈસીનો પણ હાથ હતો. ભારતે ત્યારે યોગ્ય રીતે જ પાકિસ્તાનની સાથે જ ઓઝાઈસીનો પણ જાર્ખણ્યો કાઢી હતી. હેઠળ કરાચીમાં મંદિર પર હુમલાની ઘટનાને લઈને તેને ફરીથી ઓઝાઈસીને આઈન ટેખાડવો પડ્યો. તેની સાથે જ આ સંગઠનના અન્ય દેશો અને ખાસ કરીને કતાર, મલેશિયા વગેરેને પણ એ સવાલ કરવો પડશે કે પાકિસ્તાનમાં જે કંઈ થઈ રહ્યું છે, તેના પર તેઓ કેમ મૌંનાં મગ ભરી લે છે?

તે દિવસે રોહિતે આજવા પણ આજે જો હું મારા મનની વાત નહીં કરું તો મને લાગે છે કે મારા મનમાં કાયમનો અફ્સોસ લઈને ખ્યાલી પણ પછી બ્રિમલને જાણી રહીશ. આજવાના ડિનારે ઢળતી સાંજ આજે મને સાંભળવાની તે સજી ફરમાવું છું.

એખાને બોલતી અટકાવીને રોહિતે પોતાના અવાજમાં જોગે જીદ ઉંઠે.

રોહિતે આ પ્રકારની લાગવી ક્યારેક જ બતાવી હેઠે. એખાને મનમાં આંશકા સાથે તો થઈ પણ રોહિતીની ઈંચા મુજબ તેમની પિય જગ્યાએ જાગ્યાના ટેકે પ્રાઈવર પાસે પથરાવી અને પ્રાઈવરને કહ્યું નજીકમાં રહેજે ચૂંસુંસ પછી નીકળીશું.

દ્રાઈવરના ગયા પછી વાતાવરણને હળવું ભાનવા રોહિત બોલ્યો. હેઠે મારા નોલવાની અને તને મૌન રહેવાની સજ્જાનો આરંભ થાય છે. હસતું કે રડવું અની તને નીકળીશું.

“એખા! મેં તને ખુબ હુભવી છે નહીં?”

“રોહિત! આ શું કહે છો?”

“એખા જો હું બોલિશ અને એને હાથો અને શાંભળિશ અને એને વાતને યોગ્ય રૂપે આપવા બધી હોળી હતી.

“રોહિત!...”

“એખા, આજ સુધી હું અંજું

બોલ્યો. એ જ મારી પ્રકૃતિ હોય છે નાથી એને ખાસ કરવાની લાગે હોય છે.”

સાંભળવાની નથી રોહિત અને સજી તે મને આપણો?”

“વાત તો સાચી છે એખા, સજી તો મને ઉપરવાળે ફરમાવી દીવી છે. હેવે તો હું અંડ ટ્રાયલ કેરી પણ નથી રહ્યો. માત્ર સજ્જાનો અમલ થવાની નિશ્ચિત તારીખ નથી આપી, બસ એટલું જ. ભેરપમે એક કિવિતા હમણા વાંચી તે તને પહેલાં કહ્યું અને પછી મારી વાત.”

એખાને સાંભળતી રોહિતને જીબની શાંભળીને શાંભળેને પછી મારી વાત નથી હું થઈ ગયું છે?

એખાને સાંભળતી રોહિતની શાંભળીને વિચારમાં પદી ગઈ. એખો રોહિતે ખેદેવી યબરાની ખોલ્યો અને વાંચવાની માંજું.

જુઓ, માત્રુ આયું, લઈ ગયું હું પણ સર્વ તનાં.

એખાને આ આંચાને લઈ ગયું શ્રી હરિના શરણમાં.

જીવન નદી જાયારે, બંગ પુનિત ક્રાંતિ જગ્યામાં.

તો સ્વજન શાને સારે અશ્વ આવી પૂછ્ય પણમાં!

ઊરીશ દેસાઈના મુજલુક મને બહુજા જ્ઞાન પુનર્જીત આપી છે. મને ખ્રિસ્ટિના પ્રાઈવર પાસે પથરાવી અને પ્રાઈવરને કહ્યું નજીકમાં રહેજે ચૂંસુંસ પછી નીકળીશું.

દ્રાઈવરના ગયા પછી વાતાવરણને હળવું ભાનવા રોહિત બોલ્યો. હેઠે મારા નોલવાની અને તને મૌન રહેવાની સજ્જાનો આરંભ થાય છે. હસતું કે રડવું અની તને નીકળીશું.

“એખા! મેં તને ખુબ હુભવી છે નહીં?”

“રોહિત! આ શું કહે છો?”

“એખા જો હું બોલિશ અને એને હાથો અને શાંભળિશ અને એને વાતને યોગ્ય રૂપે આપવા બધી હોલી હતી.

“રોહિત!...”

“એખા, આજ સુધી હું અંજું

બોલ્યો. એ જ મારી પ્રકૃતિ હોય છે નાથી એને ખાસ કરવાની લાગે હોય છે.”

એ અહેંને કારણે મેં તને ખુબ જ કુંબાં

આયું છે પણ હેવે જાયારે મૂસુની વહી નજીકીને આવી અંદરની ગાંધી ગાંધી હોલી હતી. એખાને પછી વાત આયો વાત થઈ ગયું છું?

એખાને સાંભળતી રોહિતને જીબની શાંભળીને પછી નીકળીશ